

[Arbejdsministeren.]

arbejdsformidlingen og kommunerne. Jeg skal herom oplyse, at man i arbejdsministeriet har fundet, at tilsvarende problemer som for kommunerne også gør sig gældende for amtskommunerne, og at ministeriet derfor har optaget forhandling både med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Endvidere er socialministeriet, socialstyrelsen og arbejdsdirektoratet inddraget i disse forhandlinger. Der forestår nu en nærmere drøftelse med repræsentanter for bl. a. den kommunale og amtskommunale socialadministration.

Om det i udvalgsbetænkningen nævnte problem om de såkaldte julelukninger skal jeg oplyse, at arbejdsministeriet har drøftet de herunder hørende spørgsmål med LO, Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger. Som resultat af disse drøftelser har organisationerne givet tilsagn om — ved vejledende omtale i fagpressen — at ville medvirke til at imødegå en udvikling, der strider mod lovgivningens forudsætninger. Med samme sigte vil arbejdsdirektøren efter orientering af landsarbejdsnævnet rette henvendelse til de anerkendte arbejdsløshedskasser og arbejdsformidlingskontorerne, og endelig har arbejdsministeriet rettet tilsvarende henvendelse til samtlige øvrige ministerier, amtmænd, amtsråd og kommunalbestyrelser, for så vidt angår julelukninger inden for den offentlige sektor. Herefter har jeg anmodet arbejdsdirektoratet om i begyndelsen af 1971 at ville optage sagen til fornyet vurdering og overvejelse i landsarbejdsnævnet på grundlag af erfaringerne fra jule- og nytårstiden 1970-71.

Udvalget fandt endvidere, at yderligere overvejelse var påkrævet af problemet om nyuddannedes ret til dagpenge, hvorom der ved et ændringsforslag blev indsat en til 31. marts 1971 løbende overgangsbestemmelse som § 111 i loven. Problemet har herefter været drøftet i arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet. Det har imidlertid endnu ikke været muligt at afslutte overvejelserne, og der foreslås derfor nu en forlængelse af fristen i § 111 med yderligere et år.

Udvalget udtalte endvidere i sin betænkning, at den administrativt fastsatte regel om, at ejere af jordbrugsejendomme med en grundværdi på 14.000 kr. og derover er ude-

lukket fra at lade sig arbejdsløshedsforsikre, må anses for at medføre mindre heldige resultater, og at denne form for begrænsning bør afskaffes. Dette spørgsmål har sammen med spørgsmålet om selvstændiges adgang til arbejdsløshedsforsikringen været overvejet i arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet. Overvejelserne er mundet ud i, at der fra arbejdsdirektoratet den 19. november 1970 er udsendt et cirkulære, ifølge hvilket der fra 1. februar 1971 specielt for jordbrugeres vedkommende på den ene side sker en lempelse i forhold til de hidtil gældende regler, idet der åbnes adgang til nydende medlemskab af arbejdsløshedskasse uanset landejendommens grundværdi og på den anden side en skærpelse af betingelserne for at bevare nydende medlemskab, idet der stilles krav om arbejde som lønmodtager i mindst 130 dage inden for de sidste 12 måneder forud for hver udbetaling af dagpenge. Denne særlige arbejdsbetingelse gælder dog ikke for jordbrugere, hvis landejendoms grundværdi andrager mindre end 10.000 kr. ifølge 14. alm. vurdering, og andre selvstændige næringsdrivende, hvis gennemsnitlige nettoindtægt ved den selvstændige virksomhed er mindre end 20 kr. pr. dag.

Om vikarbureauerne har folketingsudvalget dels i betænkningen, dels i beretningen givet udtryk for betænkelighed ved den seneste udvikling, hvorefter vikarbureauerne har udstrakt virksomheden til dele af industrien. Som det vil være tinget bekendt, jfr. udvalgets beretning, har jeg over for udvalget erklæret at ville foranledige forhandlinger optaget vedrørende en, eventuelt midlertidig, regulering af vikarbureauvirksomheden uden for handels- og kontorområdet. Samtidig har jeg udtalt, at arbejdsministeriet vil foretage en nærmere afprøvning af, dels hvorvidt der kan siges at foreligge behov for vikarbureauvirksomhed på de forskellige erhvervsområder, bortset fra handels- og kontorområdet, dels hvorvidt der til et eventuelt forbud mod vikarbureauvirksomhed inden for bestemte erhvervsområder — såsom industrien eller dele af industrien — kræves ændring af de nugældende lovbestemmelser. Samtidig bebudede jeg en orientering om resultatet af disse overvejelser i forbindelse med fremsættelse af ændringsforslag til loven nu i efteråret.

Jeg skal i denne anledning oplyse, at re-